

ДА ОБВИНИШ БОГ, ЧЕ Е ЗАНЕМАРИЛ ДЕЦАТА СИ

Дейвид Уилкерсън
24 Януари 2011

Единият от начините, чрез които Бог говори на децата Си е, като им задава въпроси. Виждаме да Го прави и в Стария, и в Новия Завет, а начина, по който задава въпросите Си, показват мислите в сърцето Му. Например:

- Когато Илия се криеше в пещерата, Господ попита: „Илия, какво правиш тук?”
- Когато Петър започна да ходи по водата към Христос и съмненията му го потопиха във водата, Исус го попита: „Защо не повярва?”
- Когато Савел, който скоро щеше да стане Павел, беше на път към Дамаск, Христос го попита: „Защо Ме преследваш?”

Тези въпроси бяха пронизващи и бяха зададени, за да накарат човека да се замисли, да погледне дълбоко в сърцето си.

Днес Бог все още задава въпроси, за да достигне до сърцевината на проблемите със Своите деца. Понякога Господ и на мен задава въпроси. Веднъж, когато Го търсех в молитва, един въпрос се надигна в сърцето ми. Чух Духът да ме пита: „Дейвид, обвиняваш ли Ме, че не се грижа за децата Си?”

Бях слисан от самата мисъл за това. Тогава Духът прошепна в душата ми: „Ти си Мое дете. Аз съм твоя Баща. Съмняваш ли се в Мен? Обвиняваш ли Ме в ума си, че не се грижа за теб? Мислиш ли си понякога, че не чувам искрения ти плач?” Трябваше да изследвам сърцето си преди да отговоря.

Истината е, че ние, християните, рядко произнасяме на глас съмненията и неверието си. Никога не казваме на хората, че Господ ни е занемарил. Никога не казваме, че не отговаря на вика ни, че не е чул молитвите ни, че не върши нищо за нас.

Но истината е, че ни минават подобни мисли. Тези въпроси и някои съмнения живеят дълбоко в нас и са нещата, които чувстваме, когато Бог не отговаря на молитвите ни.

Аз вярвам, че Бог ми даде това послание, понеже Духа иска да се разбере с всеки от нас относно пълната ни вяра в Отец. Поклонението ни в църквата, сърдечното ни хваление, ежедневието ни християнски живот – всичко това е напразно, ако си мислим, че Бог не се грижи за нас в някоя сфера на живота ни.

Позволете ми да споделя с вас някои от въпросите, които Господ ми даде относно тези неща. Считаю, че за всеки един от нас е важно да си ги зададе. Ако го направим, вярата и доверието ни в Господ ще бъдат съживени.

1. „Бог има ли отговора на всеки въпрос и нужда в живота ми?“

Всеки вярващ, който желае да угоди на Бог с молитвения си живот, трябва първо да си зададе този въпрос: „Бог има ли всичко, от което се нуждая? Или трябва да потърся отговора на друго място?“

Това изглежда прост въпрос, който не си струва да бъде задаван. Повечето християни биха отговорили: „Разбира се, аз вярвам, че Бог има всичко, от което се нуждая.“ Но всъщност, много от нас не са убедени в това! Казваме, че го вярваме. Пеем химни и проповядваме по въпроса. Но след това ни застига криза и изглежда, че Бог не отговаря на молитвите ни. Често в такива моменти не вярваме, че Той има онова, от което се нуждаем.

Павел ни убеждава: „И моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своите богатства в слава в Христос Исус“ (Филипяни 4:19). Господ има склад от изобилие, с който може да посрещне всяка нужда и слугите на вяра знаят това. Защо затруднената жена от притчата на Исус продължаваше да настоява пред несправедния съдия? Тя продължаваше да моли и да изисква: „Отдай ми правото!“ Това беше така, понеже знаеше, че само той може да разреши проблема ѝ.

Бог прекара четиридесет години, опитвайки се да убеди Израил, че няма да им липсва нищо. Той обеща, че ще бъде постоянния им източник и снабдител. „Защото ГОСПОД, твоят Бог, те е благословил във всичките дела на ръцете ти. Той познава пътуването ти през тази голяма пустиня. През тези четиридесет години ГОСПОД, твоят Бог, е бил с теб; не ти е липсвало нищо.“ (Второзаконие 2:7)

Бог казваше: „Няма недостиг, няма недоимък при Мен. Имам всичко, от което се нуждаете. И ви го давам.“ „Защото ГОСПОД, твоят Бог, те завежда в добра земя... земя, където... няма да ти липсва нищо... И когато се нахраниш и се наситиш“ (8:7, 9-10)

Днес Господ ни е довел до Обещана земя – Христос! За нас Исус е място на изобилие, където няма недостиг на нищо. Той представлява телесната пълнота на Божеството. В Стария Завет, вярващите имаха частично славата на Бог. Но Бог каза, че за нас е приготвил нещо още по-добро и това е присъствието на Самия Исус. Той живее в нас постоянно.

Библията казва за времената на Моисей: „И Ти ги храни четиридесет години в пустинята и нищо не им липсваше — дрехите им не се износиха и краката им не отекоха... и се насладиха на Твоята голяма благодат.“ (Неемия 9:21, 25)

Питам те, наслаждаваш ли се на Божията добрина към теб? Или по-скоро шепнеш в сърцето си: „Бог не е добър с мен. Молитвите ми нямат отговор. Толкова много неща в живота ми стоят неразрешени.”

След като Бог можа да преведе три милиона израилтяни през пустинята, още ли се съмняваш, че може да се погрижи за теб? Може би си удивен от начина, по който Той се погрижи за Израил, но когато се вгледаш в собствения си живот, казваш ли: „Горкия аз”? Това е да обвиниш Бог, че не се грижи за децата си.

Израил така и не се убедиха, че Бог ще снабди всичките им нужди, ако напълно Му се доверят. В този смисъл, те не бяха святи хора. Напротив, бяха непокорни, безочливи и идолопоклонници. В един момент Моисей дори им каза: „Откакто ви познавам, вие сте склонни да се връщате към греховете си.”

Но, когато същите тези израилтяни призоваваха Бог, Той идваше и отговаряше на плача им. Смиляваше се над тях. Кажете ми, днес Господ не би ли чул плача на онези, които Го обичат? Няма ли да отговори на нас, които сме оставили идолите си и Го търсим страстно?

Може да ти е трудно да го повярваш и дълбоко в себе си не си убеден, че Бог има всичко, от което се нуждаеш и ще ти го даде. В такъв случай, ти Го обвиняваш, че е лош Баща. Казваш Му, че няма право да отглежда деца. Обвиняваш Го, че има цялата сила и власт да ти даде това, от което се нуждаеш, но се крие от теб.

Няма значение какъв е проблемът ти или колко объркан е лабиринта, през който преминаваш в момента. Ако вярно чакаш Исус, Той ще ти даде цялата мъдрост, знание и благодат, от които имаш нужда в изпитанията си. Той винаги е давал изходен път за онези, които Му вярват напълно. Ще направи това и за теб.

2. „Вижда ли Баща ми през какво преминавам и грижа ли го е?”

Бог ни задава и друг простиичък въпрос, на който вярвам, че много християни не отговарят честно. Господ ни пита: „Вярваш ли, че Аз наистина виждам през какво преминаваш в момента?”

Вероятно, докато четеш това послание, преминаваш през нещо, в което се нуждаеш Той да се погрижи за теб. Самото естество на проблема ти изисква отговор.

Нека те попитам нещо - вярваш ли, че Бог радостно, дори весело наблюдава всеки твой ход по начина, по който баща наблюдава малкото си дете? Мислиш ли, че Той знае всяка мисъл, която минава през главата ти, както бащата знае мислите на детето си? Вярваш ли, че Той се грижи за теб като любящ, загрижен Баща, който събира в бутилка всяка твоя сълза, чува всеки твой стон и кръжи над теб?

Точно това е начина, по който Го описва Библията:

- „Очите на ГОСПОДА са към праведните и ушите Му — към техния вик.... Праведните викат и ГОСПОД чува, и от всичките им беди ги избавя.” (Псалм 34:15, 17)
- „И всяка ваша грижа възложите на Него, защото Той се грижи за вас.” (1 Петрово 5:7)
- „Както баща жали деца, така жали ГОСПОД онези, които Му се боят.” (Псалм 103:13)

Еврейската дума за „жали” означава „галя, милвам, обичам, състрадателен съм”. Библията ни казва, че Бог е гушнал в обятията Си онези, които Му се боят (вярват в Него). Той те обгръща с ръце, милва те по бузите, притиска те към гърдите Си и ти казва: „Знам всичките ти мисли, всичките ти притеснения. Знам всяка битка, която трябва да водиш и ще се погрижа за всичко.”

Давид написа един известен пасаж точно по тази тема. Той каза: „ГОСПОДИ, Ти си ме...познал. Ти знаеш сядането ми и ставането ми, разбираш мислите ми отдалеч. Издирваш ходенето ми и лягането ми и с всичките ми пътища си запознат. Защото още няма дума на езика ми, а ето, ГОСПОДИ, Ти я знаеш цяла. Ти си ме оградил отпред и отзад...”

Колко скъпоценни са за мен мислите Ти, Боже! Колко огромен е броят им! Ако искам да ги изброя, те са по-многобройни от пясъка. Събуждам се и още съм с Теб” (Псалм 139:1-5, 17-18). Давид казва: „Бог знае всичко за мен. Вижда всеки мой ход, дори мислите ми. Накъдето и да се обърна, Той е там.”

Помисли за това. Няма значение през какво преминаваш, няма значение как се чувстваш, Господ вижда всичко и се грижи за теб. Той не само знае за болестите ти, библията казва, че Той ги чувства. Той познава всеки твой ход, всичко, което казваш и правиш. И през цялото време има скъпоценни мисли за теб! С две думи, Той казва: „Мислите Ми за теб са толкова велики и толкова много – повече от морския пясък.”

Много християни живеят, мислейки си, че Бог им е ядосан. Смятат, че никога не могат да Му угодят. Колко много грешат. Давид не беше съвършен човек - той съгреши по-жестоко, отколкото повечето християни някога биха съгрешили. Но Давид беше в състояние да свидетелства: „Колко скъпи са мислите ти за Мен, о, Господи!”

Бог не ти е ядосан в момента. Той има скъпоценни, любящи мисли за теб и дори те гали в обятията Си в момента. Знае как се чувстваш и е загрижен. Исква да ти каже: „Да, ти преминаваш през голямо изпитание. Изкушаван си и подмятан от вълните, но си Мое дете и аз никога няма да позволя на врага да те улови в примка. Ще те изведе от това положение.”

Накрая, има и трети въпрос, на който трябва да отговорим:

3. „Иска ли Бог да ми се притече на помощ?”

Вярваш ли, че Бог желае да дойде бързо и да разреши проблема ти? Ето тук се провалят много християни. Те знаят, че Бог има всичко, от което се нуждаят, признават, че е загрижен за тях, но не са убедени, че иска да им помогне.

Когато Бог не отговаря на молитвите им на минутата, те си представят пречки и вътрешни препятствия. Мислят за всевъзможни причини защо Бог не би искал да им помогне. Не! Това означава да обвиниш Господ, че не се грижи за децата Си.

На планината Кармил, Илия говори с пълна вяра за своя Бог и се подигра с пророците на Ваал, като обвини техния бог в това, че не се грижи за децата си: „И те... призовавах името на Ваал от сутринта до пладне и казваха: О, Ваал, отговори ни! Но нямаше глас и никой не отговори... И около пладне Илия им се присмиваше и казваше: Викайте със силен глас, защото той е бог — или се е замислил, или е по нуждата си, или е на път, или може би спи и трябва да се събуди!

А те викаха със силен глас и се режиха според обичая си... докато кръвта бликна от тях... но нямаше глас и нямаше кой да отговори, и нямаше кой да обърне внимание” (3 Царе 18:26-29). Чуйте отново тези думи: „но нямаше глас и нямаше кой да отговори, и нямаше кой да обърне внимание.”

Това, което Илия описва, е начина, по който ние обвиняваме Бог, че не се грижи за децата Си. Молим се, викаме високо към Бог, но продължаваме по пътя си без да вярваме, че Той ни е чул. Отиваме си от Господното присъствие, от църквата, от тайната молитвена стаичка, чудейки се дали е обърнал внимание на виковете ни.

Господ винаги е готов да чуе и отговори на виковете ни за помощ. Обичам онова, което Давид каза за Него: „Защото Ти, Господи, си благ и готов да прощаваш, и многомилостив към всички, които Те призовават...В деня на скръбта си ще Те призова, защото ще ме послушаш.” (Псалм 86:5-7)

Давид свидетелства: „Бог е готов и иска да ми отговори в момента, в който извикам към Него. Аз не спирам и не се задълбочавам в проблемите си. Не скърбя поради тях и не се опитвам да си ги обясня. Отивам при моя Господ и викам: Помощ!”

Това е всичко, което иска Бог и от теб – сърцераздирателния ти вик, излязъл с детска вяра.

Трябва да се молим с вяра и да вярваме, че Той ще ни отговори.

„Но да моли с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, която се тласка и блъска от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа” (Яков 1:6-7). Този стих ни казва точно защо трябва да искаме с вяра.

Библията казва, че докато бяха в робство в Египет „израилевите синове стенеха под робството и извикаха, и викът им от робството стигна до Бога. Бог чу стененията им... и си спомни... И Бог погледна на израилевите синове и Бог се загрижи за тях.” (Изход 2:23-25)

Бог отговори на Израил, не защото заслужаваха. Напротив, Той имаше още много какво да ги научи. Той ги чу, защото те извикаха искрено. Казва ни се, че Той „погледна” и Чу виковете им.

Точно преди да умре, Моисей припомни на народа Божията вярност, която дойде, когато извикаха към Него: „Но египтяните злоупотребяваха с нас и ни потискаха, и ни натовариха с тежка работа. Тогава извикахме към ГОСПОДА, Бога на бащите си, и ГОСПОД послуша гласа ни и видя унижението ни, труда ни и притеснението ни. И ГОСПОД ни изведе от Египет с мощна ръка, с издигната мишца, с голям ужас, със знамения и чудеса” (Второзаконие 26:6-8).

Израилтяните, както бяха в греховете си, просто извикаха към Господ. По същия начин Бог казва на възлюбените Си деца днес: „Можете да Ме призовете, можете да викате към Мен, ще ви чуя.” Страдаш ли? В робство ли си? Притеснен ли си? Нуждаеш ли се от освобождение? Извикай високо, с вяра. Бог е готов да те освободи с чудеса, извършени от мощната Му ръка.

Историята на Израил може да бъде събрана в тези няколко стиха: „И израилевите синове вършиха зло пред ГОСПОДА и забравиха ГОСПОДА, своя Бог... И израилевите синове извикаха към ГОСПОДА и ГОСПОД издигна спасител за израилевите синове, който ги спаси” (Съдии 3:7, 9). Божият народ Го забравяше непрестанно, но когато викаха, Той идваше.

Пророк Самуил смъмри Израил, като им напомни как бащите им бяха викали към Господ: „Тогава те извикаха към ГОСПОДА и казаха: Съгрешихме, че оставихме ГОСПОДА и служихме на валаамите и асартите; но сега ни избави от ръката на враговете ни... И ГОСПОД изпрати Ероваал, Ведан, Ефтай и Самуил, и ви избави от ръката на враговете ви отвсякъде, и вие живеете в безопасност.” (1 Царе 12:10-11)

Бог винаги ги освобождаваше. Нямаше значение колко лошо бяха съгрешили хората срещу Него, колко ужасно Го бяха изоставили. В момента, в който викнеха към Бог, Той ги освобождаваше.

Скъпи човече, вярваш ли, че Бог е оглушал за виковете ти? Вярваш ли, че Той пожела да чуе виковете на инатливия народ, който грешеше и почти никога не Му вярваше напълно, а би оглушал за искрения плач на вярно, вярващо дете като теб? Никога!

Без значение през какво преминаваш, Той няма да позволи на Сатана да те победи. Той поставя огнена стена около теб и е готов да ти се притече на помощ веднага.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2011 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Accusing God of Child Neglect](#) / [Да обвиниш Бог, че е занемарил децата Си](#)